

Účastníci původního řízení

Žalobce: Robert Hans Conijn

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Nord

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof – Výklad článku 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) – Vnitrostátní právní předpisy týkající se daně z příjmů – Vyloučení nerezidentů z nároku na odpočet nákladů na daňové poradenství vynaložené v souvislosti s vyhotovením daňového přiznání

Výrok

Článek 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) brání vnitrostátním právním předpisům, které neumožňují osobě částečně podléhající dani odečíst z částky jejího zdanitelného příjmu náklady na daňové poradenství, které vynaložila v souvislosti s vyhotovením svého daňového přiznání k dani z příjmů, jako výjimečné výdaje, na stejném základě jako osobě plně podléhající dani.

(¹) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgique) – Gérald De Cuyper v. Office national de l'emploi

(Věc C-406/04) (¹)

(Volný pohyb a pobyt na území Evropské unie — Příspěvky v nezaměstnanosti — Podmínka skutečného bydliště v tuzemsku)

(2006/C 224/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gérald De Cuyper

Žalovaná: Office national de l'emploi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal du Travail de Bruxelles – Výklad článků 17 a 18 ES zavádějících občanství Unie – Vnitrostátní ustanovení podmiňující poskytování příspěvků v nezaměstnanosti skutečným bydlištěm v tuzemsku

Výrok

Svoboda pohybu a pobytu přiznaná každému občanovi Unie článkem 18 ES nebrání takové doložce o bydlišti, jako je doložka uplatňovaná ve věci v původním řízení, uložené nezaměstnané osobě starší 50 let, která je osvobozena od povinnosti prokázat svou dostupnost na pracovním trhu, jako podmínka zachování jejího nároku na příspěvek v nezaměstnanosti.

(¹) Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 11. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Edith Cresson

(Věc C-432/04) (¹)

(Článek 213 odst. 2 ES — Článek 126 odst. 2 AE — Porušení povinností vyplývajících z postavení člena Komise — Odnětí nároku na důchod)

(2006/C 224/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H.-P. Hartvig a J. Currall, zmocněnci)

Žalovaná: Edith Cresson (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi a M. Hirsch, advokáti)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, C. Jurgensen a G. de Bergues, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě čl. 213 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o ES a čl. 126 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o AE – Odnětí nároku na důchod bývalého komisaře – Porušení povinností vyplývajících z postavení komisaře

Výrok

- 1) Édith Cresson porušila povinnosti vyplývající ze svého postavení členky Komise Evropských společenství ve smyslu čl. 213 odst. 2 ES čl. 126 odst. 2 AE při přijetí do zaměstnání a co se týče podmínek zaměstnání Reného Berthelota.
- 2) Žaloba se ve zbyvající části zamítá.
- 3) Komise Evropských společenství, Édith Cresson a Francouzská republika nesou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Mobistar SA v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Věc C-438/04) (¹)

(Odvětví telekomunikací — Univerzální služba a práva uživatelů — Přenositelnost telefonních čísel — Náklady na zavedení v případě přenesení čísla mobilního telefonu — Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22/ES („směrnice o univerzální službě“) — Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel — Nákladová orientace cen — Právní moc regulace vnitrostátních regulačních orgánů — Článek 4 odst. 1 směrnice 2002/21/ES („rámcová směrnice“) — Účinná právní ochrana — Ochrana důvěrných údajů)

(2006/C 224/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Mobistar SA

Žalovaní: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

za přítomnosti: Belgacom Mobile SA, Base SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Bruxelles – Výklad článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51) – Přenositelnost telefonních čísel – Nákladově orientované stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel a rozdělování nákladů mezi operátory – Výklad článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33) – Právo na opravný prostředek proti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu – Zařazení důvěrných informací mezi informace před předáním k dispozici orgánu rozhodujícímu o opravném prostředku

Výrok

- 1) Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel uvedené v čl. 30 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) se týká nákladů na provoz přenesených čísel a nákladů na zavedení vynaložených mobilními operátory za účelem vyřízení žádostí o přenesení čísla.
- 2) Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22 nebrání přijetí vnitrostátního opatření, které stanoví určitou metodu pro výpočet nákladů a stanoví předem a za pomoci teoretického modelu nákladů maximální ceny, které může požadovat předávající operátor po přijímajícím operátorovi z důvodu nákladů na zavedení, jestliže jsou ceny stanoveny v závislosti na nákladech tak, že spotřebitelé nejsou odrazeni od využívání možnosti přenositelnosti.
- 3) Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) musí být vykládán tak, že subjekt určený pro rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vnitrostátních regulačních orgánů musí disponovat všemi informacemi nezbytnými k přezkoumání opodstatněnosti opravného prostředku, případně včetně důvěrných informací, které uvedené orgány zohlednily při přijetí rozhodnutí, které je předmětem opravného prostředku. Tomuto subjektu nicméně přísluší zajistit důvěrné zacházení s dotčenými údaji, při dodržení požadavků účinné právní ochrany a zajištění dodržení práv obhajoby účastníků sporu.

(¹) Úř. věst. C 6, 8.1.2005.